

ter Alt, hvad man kan slutte, saa er det det samme, som om vi slet ingen almindelig Bærnepligtslov havde; jeg siger, Resultatet bliver det selysamme.

Schærning: Krigsministeren anførte som en af de Grunde, der vilde stille sig mod Indøvelsen af det Mandskab, hvorom her er Tale, at der savnedes Kræfter til at indøve dem. Man maa vel bemærke, at et Compagnie i Fredstid, saavidt jeg erindrer, repræsenteres af 40 Mand, det vil sige saa mange Mand, som commanderes af en Lieutenant og 2 Underofficerer, og regner man, at disse 40 repræsenterer Compagniet, hører der endnu 2 Underofficerer til for Forvaltningen af Compagniet. Alt, hvad der er ud over det, er Kræfter, som ere tilstede til Brug for Indøvelsen af nyt Mandskab. Altsaa Kræfter er der nok af; men endnu mere maa der være Kræfter nok, naar vi see til vort Budget, hvor der Hayes, jeg troer, for omtrent 100,000 Rbd. overcomplete Officerer og Underofficerer flere end de, som ere indsatte i de Cadres, vi lønne. Der maa altsaa være Kræfter nok, og vil man sige mig, at endeel af disse Kræfter findes ved de slesvigske Batailloner, vil jeg dertil svare, at jeg haaber, at der endnu er saameget Liv i vor Armee, at den kan indøve Mandskab, selv ved de Troppesafdelinger, som ligge i Cantonement, og kan bruge de Kræfter, som behøves dertil, og som for en stor Deel ere ørkesløse. Krigsministeren gjorde opmærksom paa, at der var 500, jeg troer, det var Tallet, fra 1850, som ville komme til at blive holdte længere under Vaaben, end den almindelige Pligt ellers bød, fordi der ikke var udfrevet Mandskab nok til at afløse dem, og han sagde, at den nærværende Udskrivning ikke vilde afhjælpe denne Mangel. Det skulde have glædet mig overordenlig, om Krigsministeren havde benyttet denne Bemærkning til at komme frem med et Uendingsforslag, hvori han forlangte 500 Mand udfrevne strax tilligemed de fornødne Overcomplete, og indøvede strax.

Der kan ingen Banffelighed være derved; vi have engang udfrevet et Mar forud, og det maa naturligtviis have til Følge, at vi i en senere Periode komme til at gjøre Tillem্পninger. De to Punkter vil jeg alene fremhæve; det ene, at der ingen Banffelighed er ved at faae Mandskabet indøvet, da vi betale meer end Kræfter nok, ja selv de dobbelte, der behøves til det Arbejde, som i saa Henseende gjøres; og dernæst, at, isald der virkelig savnes Afsløsning af 500 Mand fra Udskrivningen i 1850, saa skyldes vi til 3die Behandling at komme frem med et Tillæg, som stiller 500 Mand strax til Krigsministerens Raadighed. Den hele Regning over hvad det koster at indøve Mandskabet og over den Tid, der behøves dertil, troer jeg ikke vi her skulle gaae ind paa, da det vilde føre os for vidt; men jeg vil kun henkaste som en Bemærkning, bestrykt ved Erfaringen, at en af de bedste tydske Armeer, organiseret af sin Konge, som den Tid var bekjendt som den bedste prindfelige Officeer, nemlig Kongen af Würtemberg, der staaer i Krigsannalerne som en duellig Hærfører mod de franske Tropper, var organiseret ved 6 Maaneders Indøvelse. Det er Noget, der er værd at lægge Mærke til; det er ikke Theorie, det er Praxis, som er udgaaet fra en Mand's Dom, der har ført megen Krig selv, indtog den høieste Stilling i Staten og saaledes var istand til at gjøre sin Mening gjældende.

Rettelser.

Nr. 48 Sp. 758 sidste Linie „sattes“ læs: „vælfes.“
 " " " 766 L 17 i. n „ikke godt kan give store almindelige Regler“ læs: ikke godt kan give Andet end store almindelige Regler“.